

บทความวิจัย

การพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณีจังหวัดปทุมธานี

COMPETENCY DEVELOPMENT OF ADMINISTRATORS AND URBAN DEVELOPMENT BASED ON THE NEEDS OF LOCAL GOVERNMENT: THE CASE STUDY OF PATHUMTHANI PROVINCE

ณัฐศรัณย์ ชุมวรฐายี

Nattasarun Chuwaratayee

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาเมือง มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

Bachelor of Art Program in Urban Administration and Development, Phranakhon Rajabhat University

natsarun.uda@gmail.com

บทคัดย่อ

การพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อพัฒนารูปแบบการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง และเพื่อบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาเมือง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ คณะผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมืองบึงยี่โถ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม จำนวน 181 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร 2) แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ 3) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ การวิเคราะห์ผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้ การวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองด้านสมรรถนะ พบว่าระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี ทั้ง 3 สมรรถนะ ได้แก่ สมรรถนะส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก สมรรถนะหลัก อยู่ในระดับมาก และสมรรถนะสายงาน อยู่ในระดับปานกลาง สามารถนำมาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะในแต่ละด้าน เช่น วิชาการบริหารส่วนท้องถิ่นเพื่อการบริหาร วิชาการพัฒนาทักษะ

ทางภาษาอังกฤษ วิชาการวิเคราะห์โครงการและการบริหารโครงการ และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองกับการเรียนการสอน เช่น จัดทำแผนปฏิบัติการฝึกภาคสนามร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ : การพัฒนาสมรรถนะนักบริหาร การบูรณาการเรียนการสอน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

The objectives of the research were to study the degree of demand in competency development of urban development and administrators on the local administrative organization, to develop the integration model of learning and teaching to develop the competency of the urban administrators, and to integrate learning and teaching related to the competency development of the student in administration program. The research collected data from 181 samples who are the administrators and personel of Rangsit Municipality, Bueng Yitho Municipality and Khlong Sam Subdistrict Administrative Organization. The tool used for collecting data were 1) the structured interview to collect from the administrators, 2) the rating scale to collect from the officers, and 3) the evaluation form. The assessment of the suitability of the model, the SPSS program is used in analyzing the data to find frequency, percentage, mean, and standard deviation. The content analysis was used to analyze the qualitative data.

The results of research were found that : 1.The demand in competency development of urban development and administrator includes three competencies: Personal competencies, Core Competencies are high and Functional Competencies were moderate. This can integrated the management of learning and teaching in each competency. Personal competencies have the course in administration and urban development program that can bring to integrate learning and teaching as follows: the subject of management information system, the subject of skill development for English language and the subject of project management and analysis,

The synthetic result of competency development of urban development administrators can integrated with learning and teaching such as, the cooperation in fieldwork training with the local administrative organization.

Keywords: administrator competency development, learning and teaching integration, local administrative organization

บทนำ

การปกครองท้องถิ่นของทุกประเทศมีความเป็นมาตั้งแต่สมัยโบราณ และอาจมีมาตั้งแต่ต้นมนุษย์ได้ก่อตั้งสังคมการเมืองขึ้นในโลก เช่น มีมาตั้งแต่สมัยกรีก สมัยโรมัน หรือสมัยก่อนหน้านั้น และในกรณีของไทยมีมาตั้งแต่สมัยสุโขทัย หรือก่อนสมัยสุโขทัย เช่น การปกครองแบบหัวเมืองและระบบ เวียง วัง คลัง นา เป็นต้น แนวคิดนี้

เรียกได้ว่าเป็นความคิดแบบจารีตนิยม เชื่อว่าการปกครองท้องถิ่นเป็นผลผลิตของการปกครองมาแต่โบราณ และเน้นรูปแบบการปกครองแบบที่มีลักษณะไม่เป็นทางการ เกิดขึ้นและกระจายอยู่ในสังคมต่างๆ โดยที่การปกครองท้องถิ่นในรูปแบบนี้มีลักษณะเป็นการปกครองตนเองของบรรดาผู้นำหรือของชุมชนต่างๆ ที่มีเครือข่ายความสัมพันธ์ต่อกัน

การปกครองท้องถิ่นเป็นผลผลิตของรัฐสมัยใหม่ คือ ถือกำเนิดมาไม่นานมานี้ และจะมีพัฒนาการอย่างมากในห้วงเวลาที่ประเทศปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นสำคัญ แนวคิดนี้เป็นแนวคิดของสำนักสมัยใหม่นิยมเห็นว่า การปกครองท้องถิ่นจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเกิดรัฐสมัยใหม่ขึ้นแล้วนั้น จะมุ่งสนใจถึงบทบาทของรัฐว่าเป็นองค์กรที่มีอำนาจทางการเมืองสูงสุด และเป็นผู้จัดให้มีการปกครองท้องถิ่นเกิดขึ้น สำหรับการปกครองท้องถิ่นในรูปแบบที่เป็นทางการ เรียกกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นการปกครองท้องถิ่น

การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีลักษณะเป็นทางการ และเป็นการปกครองตนเองของประชาชน ย่อมมีผลต่อความเป็นอิสระในการตัดสินใจ สามารถมีทรัพย์สิน มีงบประมาณ มีอำนาจหน้าที่ที่ชัดเจน รวมทั้งมีบุคลากร ตลอดจนจนถึงผู้บริหารและสภาที่มาจากการเลือกตั้งของประชาชน โดยทำหน้าที่ให้บริการประชาชนภายในอาณาบริเวณหนึ่ง ๆ ที่มีความชัดเจนแน่นอน องค์กรที่สามารถรับมอบอำนาจ ที่รัฐบาลกลางสละอำนาจมาให้ได้เรียกว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ซึ่งได้รับการกระจายอำนาจภารกิจหน้าที่การงานที่เป็นภารกิจพื้นฐานจากรัฐบาลกลางให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กระทำการแทน เช่น การรักษาความสะอาด การดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม การจัดการศึกษาขั้นประถม เป็นต้น การกระจายภารกิจหน้าที่ คือ การถ่ายโอนงานให้กระทำการแทนรัฐบาลกลาง และบางเรื่องรัฐบาลกลางก็มักตัดสินใจให้องค์กรเอกชนรับทำงานแทนรัฐบาลกลาง เช่น การไปรษณีย์ และการขนส่ง เป็นต้น

นอกจากนั้นการปกครองส่วนท้องถิ่น ยังมีความสำคัญที่เป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน ซึ่งมีลักษณะประการหนึ่งคือ การที่ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองโดยตรงหรือโดยอ้อม ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงถือเป็นหน่วยงานหลักที่ต้องดูแลและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ให้ได้รับการบริการสาธารณะอย่างมีประสิทธิภาพ (Thachapol, 1999)

ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล มีรับผิดชอบโดยตรงต่อความสำเร็จของงานและคุณภาพชีวิตของประชาชน ภารกิจของบุคลากรท้องถิ่นจึงมีทั้งการบริหารทรัพยากร หน่วยงาน และบทบาทของการเป็นนักพัฒนาพื้นที่ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง รวมเรียกว่าสมรรถนะนักบริหารและพัฒนาเมือง

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครได้ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาเมือง เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในการไปปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว จึงมีความสนใจว่าผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความต้องการบุคลากรที่มีสมรรถนะในการปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านใดบ้าง เพื่อจะได้นำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนาผลิตบัณฑิตให้มีสมรรถนะตามความต้องการของหน่วยงานที่จะรับบัณฑิตสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาเมือง เข้าทำงานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

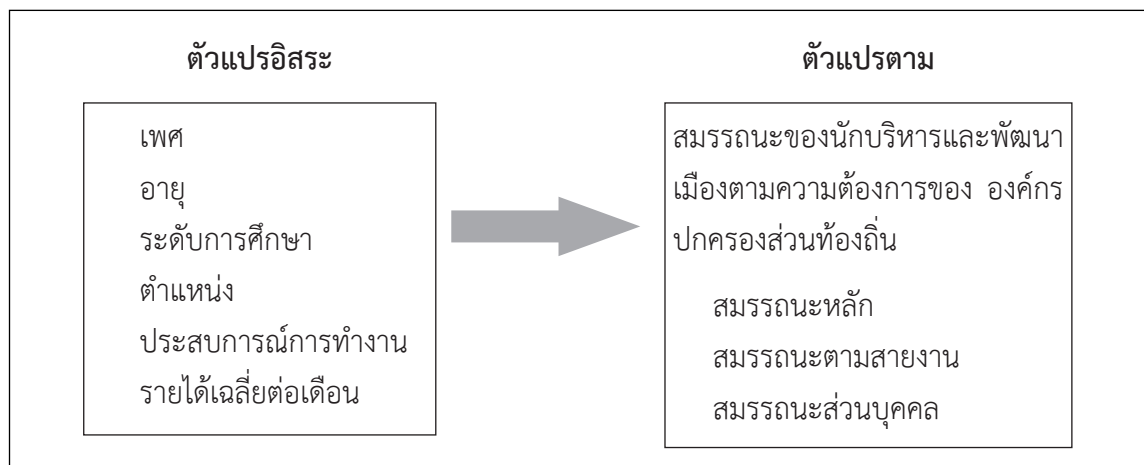
1. เพื่อศึกษาระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. เพื่อบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษาสาขาวิชาการบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย คณะผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมืองบึงยี่โถ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย ตัวแปรอิสระคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ประสบการณ์การทำงาน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วนตัวแปรตาม คือ สมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ประกอบด้วยข้อมูลเชิงคุณภาพ และข้อมูลเชิงปริมาณ โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก การสนทนากลุ่ม การรับฟัง

ความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และการวิพากษ์รูปแบบโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยมีขอบเขตดังนี้ ด้านประชากร ได้แก่ คณะผู้บริหารและบุคลากรของเทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมืองบึงยี่โถ และ

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม จำนวน 340 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตาราง กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie & Morgan (1970) ได้จำนวน 181 คน จึงกำหนดสัดส่วน จำแนกตามหน่วยงาน และเก็บข้อมูลจากกลุ่ม ตัวอย่างโดยการสุ่มอย่างง่าย ด้านเนื้อหา มุ่งศึกษา การพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง ใน 3 ประเภทหลัก ได้แก่ สมรรถนะหลัก สมรรถนะ ตามสายงาน และสมรรถนะส่วนบุคคล ด้านพื้นที่ ในการวิจัย ได้แก่ เทศบาลนครรังสิต เทศบาลเมือง บึงยี่โถ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม จังหวัดปทุมธานี ด้านระยะเวลาดำเนินการวิจัย ระหว่างเดือนตุลาคม 2557- กันยายน 2558

คณะผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือในการเก็บ ข้อมูลที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร และ แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เพื่อ เก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของ กลุ่มตัวอย่าง เป็นแบบตรวจรายการ ตอนที่ 2 เป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะของ นักบริหารและพัฒนาเมือง ใน 3 ด้าน ได้แก่ ด้าน สมรรถนะหลัก ด้านสมรรถนะตามสายงาน และด้าน สมรรถนะส่วนบุคคล ลักษณะของแบบสอบถามเป็น แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามมาตรวัด ของลิเคิร์ท และแบบประเมินความเหมาะสมของรูป แบบ ได้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการเก็บข้อมูล ตามวิธีของครอนบาค มีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์ อัลฟา เท่ากับ 0.91 และได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ คืบมาครบทุกฉบับ และสถิติในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้ การวิเคราะห์ เนื้อหา

สรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของบุคลากร ผู้ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 64.09 อายุ 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 58.56 อายุ การศึกษาาระดับปริญญาตรี จำนวนคิดเป็นร้อยละ 74.59 ตำแหน่ง ข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 44.20 ประสบการณ์การ ปฏิบัติงาน 1-5 ปี จำนวน คิดเป็นร้อยละ 77.35 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-30,000 บาท คิดเป็น ร้อยละ 44.20 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

2. ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการ พัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองด้าน สมรรถนะ พบว่า ในภาพรวม ระดับความต้องการ การพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 เรียง ตามลำดับ ดังนี้ มีความต้องการด้านสมรรถนะ ส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 มีความต้องการด้านสมรรถนะหลัก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และมีความต้องการน้อยที่สุด คือด้านสมรรถนะสายงาน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29

2.1 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการ การพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง พบว่า ด้านสมรรถนะหลัก ในภาพรวม มีความต้องการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 และเมื่อ พิจารณารายข้อ พบว่า มีความต้องการ 3 ลำดับแรก

คือ ความสามารถในการตัดสินใจและสั่ง ค่าเฉลี่ย 4.43 การมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 4.34 และการเขียนแผนงานโครงการ มีค่าเฉลี่ย 4.25 และมีความต้องการ 3 ลำดับสุดท้าย คือ การวิเคราะห์ภารกิจองค์กร การกำหนดโครงสร้างบริหารงาน ให้สอดคล้องกับภารกิจ และการคัดเลือกบุคคลเข้ามาทำงานในองค์กร มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง

2.2 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการ การพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง พบว่า ด้านสมรรถนะสายงาน ในภาพรวมมีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ค่าเฉลี่ย 3.52 ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ค่าเฉลี่ย 3.29 ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.27 ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ค่าเฉลี่ย 3.19 ด้านการจัดระเบียบชุมชน ค่าเฉลี่ย 2.95 และมีความต้องการน้อยที่สุดคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีค่าเฉลี่ย 2.68 ตามลำดับ

2.2.1 ผลการวิเคราะห์ ด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.52 และ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การส่งเสริม ทุนบำรุงศาสนา ค่าเฉลี่ย 4.13 การต่อยอดภูมิปัญญาไทยสู่สากล ค่าเฉลี่ย 3.93 การส่งเสริมจารีตประเพณีและศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 3.87 การส่งเสริมการศึกษา ในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย ค่าเฉลี่ย 3.73 การส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ค่าเฉลี่ย

3.42 การส่งเสริมกีฬา และนันทนาการ ค่าเฉลี่ย 2.77 และน้อยที่สุดคือการส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 2.76 ตามลำดับ

2.2.2 ผลการวิเคราะห์ ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.96 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การส่งเสริมการฝึกและพัฒนาอาชีพในชุมชน ค่าเฉลี่ย 3.94 ส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน ค่าเฉลี่ย 3.67 การส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มรายได้ ค่าเฉลี่ย 3.54 ส่งเสริมการพาณิชยกรรมและการลงทุน ระดับ SME ค่าเฉลี่ย 3.30 ส่งเสริมการผลิตในระบบอุตสาหกรรมระดับครัวเรือนค่าเฉลี่ย 3.16 มีการจัดตั้งและบริหารจัดการตลาดของท้องถิ่น ค่าเฉลี่ย 2.75 และน้อยที่สุดคือ ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกร และกิจการสหกรณ์ ค่าเฉลี่ย 2.66 ตามลำดับ

2.2.3 ผลการวิเคราะห์ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.27 และเมื่อ พิจารณารายข้อ พบว่า การบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ค่าเฉลี่ย 3.51 การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ค่าเฉลี่ย 3.41 การจัดการสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษต่าง ๆ ค่าเฉลี่ย 3.23 และน้อยที่สุดคือ การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ และที่สาธารณะ ค่าเฉลี่ย 2.93

2.2.4 ผลการวิเคราะห์ ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.19 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก ค่าเฉลี่ย 4.19 ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน

ผู้สูงอายุ และผู้พิการค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ค่าเฉลี่ย 3.34 การบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬาการพักผ่อนหย่อนใจ และสวนสาธารณะ ค่าเฉลี่ย 3.13 การสาธารณสุขการอนามัยครอบครัว และการรักษาพยาบาล ค่าเฉลี่ย 2.97 การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน ค่าเฉลี่ย และมีความต้องการน้อยที่สุด คือ การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อมีค่าเฉลี่ย 2.36 ตามลำดับ

2.2.5 ผลการวิเคราะห์ ด้านการจัดระเบียบชุมชน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.96 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การสาธารณสุขปโภค การการคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ค่าเฉลี่ย 3.53 มีความรู้เกี่ยวกับการผังเมือง ค่าเฉลี่ย 2.87 มีความรู้เกี่ยวกับการควบคุมอาคาร ค่าเฉลี่ย 2.82 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ค่าเฉลี่ย 2.79 และน้อยที่สุดคือ การรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง ค่าเฉลี่ย 2.77 ตามลำดับ

2.2.6 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง ด้านสมรรถนะสายงาน พบว่า ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ในภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.68 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การสาธารณสุขปโภค การสาธารณสุขการ และการก่อสร้างอื่นๆ ค่าเฉลี่ย 3.03 การจัดระบบน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร ค่าเฉลี่ย 2.86 การบำรุงรักษาทางระบายน้ำ ค่าเฉลี่ย 2.60 การบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น ค่าเฉลี่ย 2.53 และน้อยที่สุดคือการบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก ค่าเฉลี่ย 2.44 ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมือง ด้านสมรรถนะส่วนบุคคลในภาพรวม พบว่า อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า 3 ลำดับแรก คือ มีความซื่อสัตย์สุจริต อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.70 มีความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 4.59 และมีจิตบริการ ชอบช่วยเหลือผู้อื่น อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 และ 3 ลำดับสุดท้าย คือ มีความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.93 มีความขยัน ทุ่มเท อุทิศเวลาเพื่อราชการ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.85 และน้อยที่สุดมีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.61 ตามลำดับ

3. ความต้องการสมรรถนะทั้ง 3 ลักษณะ ข้างต้น ประกอบด้วย สมรรถนะส่วนบุคคล รองลงมา ด้านสมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามสายงาน ตามลำดับสามารถนำไปสร้างรูปแบบการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาสมรรถนะนักบริหารและพัฒนาเมือง ดังนี้

3.1 สมรรถนะส่วนบุคคล หมายถึง คุณลักษณะของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึง ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ และอุปนิสัยที่แสดงออก ซึ่งความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคนทั่วไป ได้แก่ การใช้เทคโนโลยี การใช้ภาษาในการสื่อสาร ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความขยัน ความเสียสละ ความรับผิดชอบและความมีจิตสาธารณะ มีรายวิชา ในหลักสูตรการบริหารและพัฒนาเมือง ที่สามารถนำมาบูรณาการการเรียนการสอนในด้านสมรรถนะส่วนบุคคล ดังนี้ วิชาระบบสารสนเทศเพื่อการบริหาร วิชาเทคโนโลยีกับการพัฒนา วิชาการพัฒนา

ทักษะทางภาษาอังกฤษ วิชาภาษาอังกฤษกับการบริหารและพัฒนาเมือง วิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อความหมาย วิชาภาษากับวัฒนธรรม วิชาจริยธรรม สำหรับนักบริหารและพัฒนาเมือง และการประเมินคุณลักษณะด้านคุณธรรมจริยธรรมในทุกรายวิชา

3.2 สมรรถนะหลักหมายถึง คุณลักษณะด้านความรู้ ทักษะด้านการบริหาร ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน เกี่ยวกับการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับองค์การ การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงาน บุคคล การสั่งการ การประสานงาน การจัดทำรายงาน และการจัดทำงบประมาณ มีรายวิชา ในหลักสูตรการบริหารและพัฒนาเมือง ที่สามารถนำมาบูรณาการการเรียนการสอนในด้านสมรรถนะหลัก ดังนี้ วิชาทฤษฎีและหลักการบริหาร วิชาทฤษฎีการวางแผน และการตัดสินใจ วิชาการวิเคราะห์โครงการ และการบริหารโครงการ วิชาการวางแผนด้านการเงินและงบประมาณ วิชาการบริหารงานคลังและงบประมาณ วิชาเทคนิคการบริหารโครงการ และวิชาสัมมนาปัญหาการบริหารและพัฒนาเมือง

3.3 สมรรถนะตามสายงาน หมายถึง คุณลักษณะ ด้านความรู้ ทักษะ ด้านการปฏิบัติงาน ตามสายงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมือง ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใน 6 ด้าน ได้แก่ ด้าน

โครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน ด้านการส่งเสริมการลงทุนและอาชีพ ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และด้านศาสนาและศิลปวัฒนธรรม มีรายวิชาในหลักสูตรการบริหารและพัฒนาเมือง ที่สามารถนำมาบูรณาการการเรียนการสอนในด้านสมรรถนะตามสายงาน ดังนี้ วิชาการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมหานคร วิชาการออกแบบมหานคร วิชาการวางแผนคมนาคมขนส่งเมือง วิชาการพัฒนาชุมชนเมือง วิชาการบริหารจัดการปัญหาสังคมเมือง วิชาสวัสดิการสังคมและสังคมสงเคราะห์ วิชาการกำหนดแบบผังเมือง วิชาการพัฒนาเมืองแบบบูรณาการ วิชาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับการวางแผนเมือง การเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจเมืองในยุคใหม่ วิชาการวางแผนและจัดการธุรกิจเขตเมือง วิชาการบริหารโครงการสิ่งแวดล้อมเมือง วิชาการวิเคราะห์และการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม วิชาวัฒนธรรมเมือง วิชาเมืองศึกษา และวิชาการอนุรักษ์มรดกเมือง

สามารถนำไปสร้างรูปแบบการบูรณาการการเรียนการสอนกับการพัฒนาสมรรถนะนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย สมรรถนะส่วนบุคคล รองลงมาด้านสมรรถนะหลัก และสมรรถนะตามสายงาน ตามลำดับ ดังแผนภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการบูรณาการการเรียนรู้การสอนกับการพัฒนาสมรรถนะนักบริหารและพัฒนาเมือง ตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

นอกจากการบูรณาการกับรายวิชาแล้ว ยังสามารถพัฒนาไปสู่การบูรณาการในลักษณะ กิจกรรม ซึ่งเป็นผลจากการสนทนากลุ่ม สามารถ สังเคราะห์แนวทางการพัฒนาสมรรถนะของ นักบริหารและพัฒนาเมือง ตามความต้องการของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดปทุมธานี ได้ ดังนี้

1. การบูรณาการการเรียนรู้การสอนให้ตรงตาม สมรรถนะ ทั้ง 3 ด้าน คือ สมรรถนะหลักสมรรถนะ ตามสายงาน และสมรรถนะส่วนบุคคล

2. การทำความร่วมมือกับองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาสมรรถนะของนักศึกษา ด้านสมรรถนะหลักและสมรรถนะตามสายงาน

3. ร่วมกันจัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ ในรายวิชาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะหลัก

และสมรรถนะตามสายงานให้สอดคล้องกับภารกิจ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. จัดทำแผนปฏิบัติการฝึกภาคสนามร่วมกับ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. นักศึกษามีการปฏิบัติงานภาคสนามทุก ภาคการศึกษา

6. คณาจารย์ในสาขาวิชาให้บริการทาง วิชาการกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จัดทำแผน พัฒนาหรือเป็นที่ปรึกษาในด้านที่มีความเชี่ยวชาญ

7. การติดตามและประเมินผลการดำเนินงานร่วมกันเป็นระยะ

8. การศึกษาดูงานในหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จ ในการดำเนินการตามภารกิจของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

9. การจัดทำโครงการพัฒนาร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัย เรื่องการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณี จังหวัดปทุมธานี โดยใช้แบบสอบถามในการวิจัย พบว่า มีระดับคะแนนภาพรวมของความ ต้องการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า สมรรถนะของบุคคลในการปฏิบัติงานนั้น เป็นสมรรถนะรวม ประกอบด้วย สมรรถนะหลัก สมรรถนะตามสายงาน และสมรรถนะส่วนบุคคล ดังนั้นในมุมมองของผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญในแต่ละสมรรถนะแตกต่างกัน ซึ่งถ้าพิจารณาเป็นรายสมรรถนะ จะมีความต้องการตามลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล อยู่ในระดับมาก ด้านสมรรถนะหลัก อยู่ในระดับมาก และด้านสมรรถนะสายงาน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งแสดงว่า ความต้องการด้านสมรรถนะส่วนบุคคลและสมรรถนะหลัก เป็นเรื่องสำคัญ ส่วนสมรรถนะตามสายงาน อยู่ในระดับรองลงมา โดยสามารถอภิปรายเป็นรายด้านดังนี้

จากผลการวิเคราะห์ระดับความต้องการการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองด้านสมรรถนะ พบว่า มีความต้องการ ดังนี้

ด้านสมรรถนะส่วนบุคคล มีความต้องการอยู่ในระดับมากนั้น อาจเป็นเพราะว่าเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่สะท้อนให้เห็นถึง ความรู้ ทักษะ บุคลิกภาพ และอุปนิสัยที่แสดงออก ซึ่งความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นกว่าคน

ทั่วไป ได้แก่ การใช้เทคโนโลยี การใช้ภาษาอังกฤษ ในการสื่อสาร ความตรงต่อเวลา ความซื่อสัตย์ ความขยัน ความเสียสละ ความรับผิดชอบและความมีจิตสาธารณะ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์จากหน่วยงาน คือ นักศึกษาสาขาวิชานี้ควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ มีคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์ ซื่อตรงต่องานในหน้าที่ มีความขยันอดทนในการทำงาน มีความรับผิดชอบ มีจิตสำนึกซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำให้สามารถทำงานได้เป็นอย่างดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี มีความสามารถในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้ มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี มีความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ มีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการด้านต่าง ๆ ในหน่วยงาน มีความคิดสร้างสรรค์ เข้าใจโลก รู้จักประมาณตนและพอเพียง มีความสามารถรอบตัว มีความเพียรในการหมั่นศึกษาหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ มีทักษะความเป็นผู้นำ กล้านำเสนอ สามารถนำเสนอในที่ชุมชนได้ กล้าแสดงออก มีไหวพริบปฏิภาณ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ คุณลักษณะเช่นนี้เป็นคุณสมบัติที่หน่วยงานมีความต้องการมากกว่าด้านอื่น เนื่องจากเป็นหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ให้บริการประชาชนเป็นหลัก ดังนั้นหากนักศึกษาที่มีคุณสมบัติข้างต้น จะส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านความซื่อสัตย์สุจริต มีความต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ความรับผิดชอบ และมีจิตบริการช่วยเหลือผู้อื่น และจะสร้างความพึงพอใจให้ผู้มาติดต่อ จึงเห็นเป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่หน่วยงานต้องการนักบริหารและพัฒนาเมืองที่มีสมรรถนะด้านนี้เป็นลำดับแรก ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการวิจัย ของ ธนพล ปิยสวัสดิ์ (Phiyasawad, 2009) ได้ศึกษาเรื่อง “สมรรถนะในการปฏิบัติงานและความต้องการพัฒนาบุคลากรตามทัศนคติของผู้บริหารและบุคลากรผู้ปฏิบัติงานในสังกัดเทศบาลจังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า สมรรถนะในการปฏิบัติงานของบุคคลปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก

ด้านสมรรถนะหลัก มีความต้องการอยู่ในระดับมากนั้น อาจเป็นเพราะการเป็นนักบริหารจะต้องมีคุณสมบัติที่สำคัญต่อการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ คือ ความสามารถในการตัดสินใจและสั่งการ การมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดนโยบาย การพัฒนาท้องถิ่น และการเขียนแผนงานโครงการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้องค์กรประสบผลสำเร็จและตอบสนองความต้องการในการพัฒนาท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับการสัมภาษณ์จากหน่วยงานคือ นักศึกษาสาขาวิชานี้ ควรมีความรู้เรื่องการบริหารจัดการด้านโครงการพื้นฐานด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ด้านการศึกษา ด้านสวัสดิการสังคม ด้านการคลัง ควรมีความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องที่ การจัดการปัญหาที่เป็นอุปสรรคในด้านต่างๆ เป็นต้น ควรมีจิตสำนึกที่ดีในการทำงาน เนื่องจากการทำงานต้องเผชิญปัญหามากมาย ทำให้เกิดปัญหาต่างๆ ขึ้นในหน่วยงาน ควรมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พ.ร.บ. ระเบียบบริหารงานราชการแผ่นดิน เป็นต้น ต้องมีความรู้เกี่ยวกับวิชากฎหมายมหาชน ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบต่างๆ ควรมีความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการจัดทำบริการสาธารณสุข การทำแผนพัฒนาองค์กร การจัดทำ

งบประมาณ การวางนโยบาย ความรู้เกี่ยวกับผังเมือง ควรมีทักษะความเป็นผู้นำ และกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์กร ควรมีการพัฒนาตนเองให้พร้อมที่จะเรียนรู้ในทุก ๆ ด้าน ควรมีทักษะในด้านการเป็นผู้นำ ซึ่งสามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ เนื่องจากการทำงานในหน่วยงานหรือกลุ่มคนมาก ๆ ย่อมจะเกิดปัญหาขึ้นอย่างไม่สามารถคาดเดาได้ ดังนั้น นักศึกษาสาขาวิชานี้ควรมีทักษะในด้านนี้อย่างเด่นชัด ควรมีการบริบทในการบริหารงานราชการส่วนท้องถิ่น เพื่อให้มีการปรับปรุงในการกระจายอำนาจให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น จะต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับท้องถิ่น ปัจจัยด้านต่าง ๆ ที่ท้องถิ่นกำหนดนโยบาย ควรมีทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงาน ทำงานอย่างโปร่งใส บริหารงบประมาณอย่างประหยัดและเกิดประโยชน์สูงสุด แก่องค์กรและประชาชนในเขตพื้นที่ เข้าใจวิถีชีวิตของประชาชนในประเทศ โครงสร้าง และเหมาะสมกับประเทศอย่างไร ควรมีทัศนคติที่มองเห็นความสำคัญกับการบริหารงานของท้องถิ่น เห็นความสำคัญของประชาชนเป็นสำคัญโดยยึดหลักการจัดทำบริการสาธารณะเป็นหลัก ให้บริหารงบประมาณแผ่นดินเป็นไปด้วยความโปร่งใส ได้ประโยชน์กับประชาชนทั่วไป ควรมีทัศนคติที่ดี มีใจคิดดี ในทางบวก มองโลกในแง่ดี ให้กำลังใจตัวเอง อย่าคิดร้าย เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นตัวทำให้คน ๆ นั้นทำงานได้อย่างบรรลุเป้าหมาย มีวิสัยทัศน์คิดอย่างเป็นระบบ ควรมีความเป็นกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสกวาร์ตน์ สกุลธีร์โชติ (Sakul-Teerachot, 2012) เรื่อง การพัฒนาสมรรถนะหลักของพนักงานส่วนตำบล อำเภอบ้านตาก จังหวัดตาก พบว่า สมรรถนะหลักของพนักงานส่วนตำบล

ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ พนักงานมีความรับผิดชอบในงานที่รับผิดชอบและพยายามปฏิบัติงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา ด้านการบริการที่ดี พนักงานให้การบริการที่เป็นมิตร สุภาพ เต็มใจต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรีอันดี และสร้างความประทับใจให้แก่ผู้รับบริการ ด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ พนักงานพัฒนาความรู้ความสามารถของตนให้ดียิ่งขึ้น ด้านการยึดมั่นในความถูกต้องชอบธรรม พนักงานปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ซื่อสัตย์สุจริต ถูกต้องตามกฎหมาย และระเบียบวินัย และด้านการทำงานเป็นทีม พนักงานให้การสนับสนุนการตัดสินใจของทีม และทำงานในส่วนที่ตนได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

ด้านสมรรถนะสายงาน มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลางนั้น ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าภาระงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหลายด้านและให้ความสำคัญไม่เท่ากัน ซึ่งพบว่า ด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม มีความต้องการอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน ด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีความต้องการอยู่ในระดับปานกลาง และจากการสัมภาษณ์ของหน่วยงาน พบว่า นักศึกษาสาขาวิชานี้ ควรมีความรู้เกี่ยวกับกฎหมาย ระเบียบกระทรวงมหาดไทยเกี่ยวกับ พ.ร.บ. และอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรจะมีความเข้าใจโครงสร้างเรื่องประเทศ วัฒนธรรม วิธีการดำเนินชีวิต ควรจะมีความรู้เรื่องการปลูกจิตสำนึกในด้านการป้องกันการทุจริต เพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญใน

การป้องกันและปราบปรามการทุจริตอีกทางหนึ่ง ควรมีความรู้คู่คุณธรรม เพื่อให้สังคมในปัจจุบันเกิดความรักใคร่ปรองดอง ตั้งอยู่บนพื้นฐานความถูกต้อง ควรมีความรู้เกี่ยวกับผังเมือง ควรมีความรู้เกี่ยวกับวิชาการสาธารณสุข สุขาภิบาล ควรมีความรู้ด้านการปกครอง กฎหมาย และโครงสร้างองค์กร ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กนกพร สีดอกไม้ (Sidokmai, 2006) เรื่อง การประเมินสมรรถนะของบุคลากรในองค์กรบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งผลจากการประเมินสมรรถนะของบุคลากร พบว่าระดับสมรรถนะในการปฏิบัติงานของพนักงานในด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ด้านการบริการที่ดี ด้านความร่วมมือร่วมใจ และด้านการส่งเสริมความเชี่ยวชาญในอาชีพอยู่ในระดับปานกลาง

ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษา เรื่องการพัฒนาสมรรถนะของนักบริหารและพัฒนาเมืองตามความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ศึกษากรณี จังหวัดปทุมธานี คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอดังนี้

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

ด้านสมรรถนะหลัก สาขาวิชาควรจัดกระบวนการพัฒนาการศึกษาให้นักศึกษามีความรู้และทักษะด้านการบริหารที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานในหน่วยงาน เกี่ยวกับการบริหารงานให้ประสบความสำเร็จ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับองค์กร การวางแผน การจัดองค์กร การบริหารงานบุคคล การสั่งการ การประสานงาน การจัดทำรายงาน และการจัดทำงบประมาณ สาขาวิชาควรพัฒนาโดยจัดกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาทักษะการบริหารในรูปแบบต่าง ๆ ผ่านรายวิชาในลักษณะของการ

บูรณาการความรู้กับทักษะที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะหลัก คือ วิชาทฤษฎีและหลักการบริหาร วิชาทฤษฎีการวางแผนและการตัดสินใจ วิชาการวิเคราะห์โครงการและการบริหารโครงการ วิชาการวางแผนด้านการเงินและงบประมาณ วิชาการบริหารงานคลังและงบประมาณ วิชาเทคนิคการบริหารโครงการ และวิชาสัมมนาปัญหาการบริหารและพัฒนาเมือง โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ปัญหาเป็นฐาน และฝึกปฏิบัติงานในหน่วยงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อจะได้มีความสอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น โดยเน้นให้นักศึกษามีความสามารถในการตัดสินใจและสั่งการ การมีวิสัยทัศน์ในการกำหนดนโยบายการพัฒนาท้องถิ่น และการเขียนแผนงานโครงการที่นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง

ด้านสมรรถนะตามสายงาน สาขาวิชาควรจัดกระบวนการเรียนรู้เชิงบูรณาการให้นักศึกษามีความรู้เกี่ยวกับงานด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต ด้านการจัดระเบียบชุมชน และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ตามลำดับ เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการจัดการเรียนรู้ที่เน้นงานด้านการศึกษา ศาสนาและศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้สามารถจัดทำแผนงานโครงการพัฒนาได้อย่างเหมาะสม และเพิ่มเติมด้านความรู้เกี่ยวกับการ

ส่งเสริมการลงทุน การพาณิชย์และการท่องเที่ยว โดยเชิญวิทยากรและศึกษาดูงาน ภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาชีพและรายได้ของประชาชน และส่งเสริมให้มีการสำรวจและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบของการวิจัยและพัฒนา และโดยมีนักศึกษาร่วมเป็นคณะทำงาน

สมรรถนะส่วนบุคคล สาขาวิชาควรพัฒนาคุณลักษณะนักศึกษาให้เป็นผู้ที่บุคลิกภาพและอุปนิสัยที่แสดงออกซึ่งความสามารถในการทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้โดดเด่นในเรื่อง ความตรงต่อเวลา การมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย ความขยัน ทุ่มเท อุทิศเวลาเพื่อราชการ และความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยสอดแทรกในการจัดการเรียนการสอนทุกรายวิชา ซึ่งควรกำหนดตัวบ่งชี้ที่ชัดเจน สามารถประเมินได้อย่างเป็นรูปธรรม และควรมีโครงการพัฒนาคุณลักษณะด้านการส่งเสริมและพัฒนาสมรรถนะส่วนบุคคลให้เป็นรูปธรรมอย่างต่อเนื่องตลอดหลักสูตร เช่น กิจกรรมการเข้าค่ายคุณธรรม กิจกรรมค่ายอาสาพัฒนา กิจกรรมช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการวิจัยต่อยอดการพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะให้มีความเข้มแข็งยิ่งขึ้น โดยรูปแบบการวิจัยพัฒนาแบบมีส่วนร่วมกับหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในแต่ละรูปแบบให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

REFERENCES

- Phiyasawad, Thanapol. (2009). **The operation competency and personal development needs on administrator and staff of Municipalities in Uttaradit Province.** Thesis on Master of Urban and Rural Development and Administration, Uttaradit University.
- Prajakjit, Thachapol. (1999). **People participation on Sub-District administration organizations : case study Bang Khon Tee District, Samut Songkram Province.** Thesis on Master of Political Science, Ramkhamkheang University.
- Sakul-Teerachot, Sakwarat. (2012). **Competency development of district saff, Ban Tak District, Tak Province.** Independent study of College of Local Administration, Khonkhaen University.
- Sidokmai, Kanokporn. (2006). **The operational competency evaluation of Surat Thani Province Administration Organization.** Thesis on Master of Business Administration, Management Program, Sukhothai Thammathirat Open University.